

ges af Materialister til en Vægt af 5 Pbd. og derover. Naturligvis undtages deraf, naar det stæer til andre Handlende, men til det store Publicum maa det ikke stæe. Mindretallet i Commissionen meente, at hvad der maatte være tilfigtet ved denne Bestemmelse i Loven, maatte være at forhindre Materialisterne i at have dette lille Haandkjøb, som man egentlig næsten kan kalde et Indkjøb efter Lægeraad, ider en Læge godt kan sige til en Patient: Kjøb saa og saa meget Medicin paa Apotheket og indtag en saa og saa stor Deel deraf, eller kunde sige: Kjøb for saa og saa mange Skilling og tag saa og saa meget deraf. Det kunde være et Slags Receptur, og slike Recepturer paa Anforbring vilde man ikke indrømme Materialisterne at epebere. Dette modfagde imidlertid Fleertallet af Commissionen, og det er mærkeligt, at der senere offentlig er fremkommet en Ytring af en af denne Commissions Medlemmer, Grosserer Green, der har været gjentagen paa to Steder paa Tryk og ikke er bleven modfagt, og som jeg derfor maa ansee for at staae til Troende. Dette Medlem af Commissionen har derefter i en pharmaceutisk Forening udtryffeligt udtalt, at det var Fleertallets Formening, at det vilde forhindre Detailudsalg fra Materialisterne af upræparerede Medicinalvarer. Det er vistnok ogsaa i høi Grad uheldes, idet omtrent 200 upræparerede Medicinalvarer paa den Maade ere udttagne fra Materialisternes Detailhandel. Nar man nu skal søge Grunden til, at man saaledes har indskrænket Lovens Virksomhed, saa kommer man til flere Indvendinger og Anthyndinger fra Modstandernes Side, som der kan tillægges mere eller mindre Vægt. Jeg skal forsøge at gjendrive dem, saa godt jeg formaaer. Man siger nemlig, at dersom de upræparerede Medicinalvarer bleve solgte en détail af Materialisterne, kunde det afftedkomme megen Misbrug og Skade; thi — siger man — der er mange af disse Sorter, som kunne have meget skadelige Virkninger. Det kan ikke nægtes, at der kan være mange Sorter, som kunne have skadelige Følger, men paa den anden Side er der mange af dem, som ere aldeles uskadelige; der er mange af dem, der bruges saa meget, have saa stor technisk Anvendelse deels i Haandværk,

deels til Hunsbrug, deels i andre Retninger have technisk Betydning, og som derfor ikke burde henregnes til dem, der kunne gjøre Skade, fordi de altid vilde blive brugte i stor Almindelighed rundt omkring, og man kan ikke forhindre, at de enkelte Steder mulig kunne gjøre Skade. Der gives jo ganske vist f. Ex. meget kraftige Stoffer, som bruges af Farverierne, og som findes ogsaa i Detailhandelen, hvis Misbrug man ikke kan forhindre. Rigeligheden kan det gaae med de kraftige Stoffer, der findes paa Apothekerne; deres Misbrug kan man heller ikke forhindre. Det kan f. Ex. let stæe, naar kraftige Medicamenter anvendes paa urette Maade, at det anretter Skade ved Uforsigtighed, uden at det har været anlagt paa at misbruge dem. Der er dernæst en heel Mængde af disse upræparerede Medicinalvarer, som ere Gjenstande for privat Indsamling; der findes hertilands en Mængde Blomster og Rødder, som kunne indsamles af den, der kender et enkelt Exemplar af Planten eller Roden og veed, hvor de vore. Det stæer ogsaa, at Private lade indsamle Planter, Blomster, Urter og Rødder til deres private Brug. Man har sagt: Det kan man ikke forhindre, men man maa forhindre, at de sælges af Materialisterne, at der kan stæe Misbrug dermed. Der kan stæe Forvanskninger dermed, idet man har havt forbervede og mindre gode Varer, som ikke give det Resultat, som de skulle, naar de bruges. Man har f. Ex. Sager, navnlig visse uskadelige Urter, som ved deres Aroma, deres stærke ætheriske Dilekraft alene ere virkende, men blive de gjemte og for gamle, due de ikke. Man siger, at man skal ikke lade Materialisterne give daarlige Varer; thi derved bliver Publicum narret og Medicamenterne ubrugelige, men jeg skal henstille, om det ikke er aldeles vist, at saadanne Sager, som almindeligt kunne faaes ved private Indsamlinger, ogsaa med Bøthed vilde kunne bedømmes idetmindste af det dannede Publicum, og det er jo det dannede Publicum, der gjør saadanne Indsamlinger og kjøber i store Partier; Almuen kjøber kun, naar den er nødt dertil, og kjøber da i saa smaa Doser som muligt, thi at kaste i Rødstenen bagefter har den ikke Raad til. Der er dernæst sagt, og det vilde være en Hovedindvending, hvis